

Μια αντεθνική πρωτοβουλία μέσα από την κατάληψη Φάμπρικα Υφάνετ

ΒΟΥΚΟΤΕ1

#01, Μάρτης 2021

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ:
Η ταινία του Hollywood για το '21
που απορρίφθηκε!

COVID 19:

Πραγματικός ιός

ή σχέδιο σαμποταρίσματος της επετείου του '21;

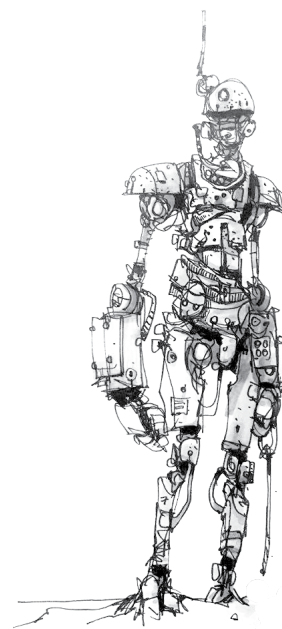

Τελικά,
ποιοι ηγέτες
κρατών θα
παρευρεθούν
στην παρέλαση της
25^{ης} Μαρτίου;

Ποιά παραλλαγή θα φορεθεί
περισσότερο φέτος;
Ποιό πολεμικό αεροπλάνο ξο-
δεύει περισσότερα καύσιμα ανά
λεπτό πτήσης;

Covid 19 vs. Greece 21

Κλείστε για μια στιγμή τα μάτια σας και φανταστείτε έναν κόσμο χωρίς covid-19. Ειδυλλιακή εικόνα, δεν βρίσκετε; Τώρα ας επαναδιατυπώσουμε: κλείστε τα μάτια σας και φανταστείτε μία Ελλάδα χωρίς covid-19, έχοντας και στον νου σας ότι το ημερολόγιο γράφει 2021. Τι σκηνικά θα βλέπαμε, άραγε; Αν σκεφτούμε ότι κατά τη διάρκεια των μακεδονικών συλλαλητηριών πριν 3 χρόνια υπήρχαν άτομα που διαδήλωναν στους δρόμους φορώντας αποκριατικές μακεδονικές πανοπλίες, τι καρναβάλια, άραγε, θα αντιμετωπίζαμε φέτος που κλείνουμε 200 χρόνια από την ημερομηνία-σταθμό του (νεο) ελληνικού κράτους;

Το Boycott '21 εκδίδεται άτακτα στην πόλη της Θεσσαλονίκης, με αφορμή την επέτειο των 200 χρόνων από την επανάσταση του 1821.

Το παρόν τεύχος τυπώθηκε σε 1.500 κομμάτια, μοιράστηκε χέρι με χέρι και μπορεί να βρεθεί σε στέκια και καταλήψεις, συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις. **Για επικοινωνία:** contact@yfanet.net, με την ένδειξη «για την ομάδα του Boycott '21».

Να ένα πολύ πιθανό σενάριο: όλες οι πόλεις της Ελλάδος θα είχαν βάλει τα γιορτινά τους, το κλίμα θα ήταν μεθυστικό (κατά τις οδηγίες του ποιητή Κωστή Παλαμά), η Γιάννα Αγγελοπούλου-Δασκαλάκη θα βίωνε τις δεύτερες δόξες της σαν βασική οργανώτρια-εμπνεύστρια των επετειακών εκδηλώσεων, οι φουστανέλες θα είχαν γίνει η trendy πρόταση της ανοιξιάτικης-καλοκαιρινής collection, όλοι οι θεσμικοί φορείς, από τα πανεπιστήμια μέχρι την εκκλησία κι από τις πιο απομακρυσμένες δημοτικές κοινότητες μέχρι τα πολιτιστικά κέντρα θα διαγωνίζονταν για το πόσες εκδηλώσεις με πατριωτικό περιεχόμενο χωράνε στο πρόγραμμά τους, τα Μ.Μ.Ε. και Μ.Μ.Μ. θα γέμιζαν με αλληπάλληλα μηνύματα εθνικής ανάτασης ώστε να ξεχάσουμε για λίγο τα καθημερινά μας προβλήματα και να νιώσουμε αντάξιοι απόγονοι του Κολοκοτρώνη και του Καραϊσκάκη, η αριστερά θα προσπαθούσε κι αυτή να κλέψει κάνα ψικουλάκι από την εθνική πίτα πουλώντας το αντιστασιακό προφίλ των κλεφτών, ανταρτών και παλληκαριών του λαού, ο Διονύσης Σαββόπουλος μπορεί και να ετοιμάζε και κανένα καινούριο hit με τη στιχάρα «είμαστε οι Έλληνες/δεν είμαστε τυχαίοι»¹ (είναι και έμμετρο), το γαλανόλευκο χρώμα θα είχε τιγκάρει τα μπαλκόνια και τις γειτονιές μας κλπ κλπ.

¹ "Σαββόπουλος: «Η απομυθοποίηση είναι ο νέος ναρκισσισμός»", συνέντευξη στην εφημερίδα Τα Νέα, 23/08/2020.

Εντάξει, δεν έχουμε φτάσει σε ΤΕΤΟΙΑ επίπεδα κρετινισμού και σκοτοψυχιάς για να πούμε «πάλι καλά που έχουμε τον covid και τα 200 χρόνια από την ελληνική επανάσταση δεν θα γιορταστούν με την αίγλη που θέλανε κι ονειρευόντουσαν το ελληνικό κράτος και οι πατριώτες υπήκοοι του», αλλά αν έπρεπε να βρούμε με το ζόρι μία, τόσο μικρή, τοσοδούλικη στιγμή ανακούφισης μέσα σ' όλο αυτό που ζούμε εδώ κι ένα χρόνο, ε, μπορεί να ήταν κι αυτή. Με μία δόση πικρίας μαζί, που το «σαμποτάζ» των 200 χρόνων από το '21 έγινε από έναν ιό, κι όχι (τουλάχιστον στον βαθμό που μας αναλογεί) από όλους και όλες εμάς, όσους και όσες φτύνουμε τα εθνικά παραμύθια, αμφισβητούμε τις κρατικές αφηγήσεις και κοντράρουμε τον διάχυτο εθνικισμό και ρατσισμό όποτε τον βρίσκουμε μπροστά μας. Μια δουλειά που θα έπρεπε να γίνεται με καθημερινά μοιράσματα σε σχολεία, βραδινές εξορμήσεις ώστε να γεμίσουμε την πόλη με αντιπατριωτικά συνθήματα, αφισκοκολλήσεις που θα έσπαγαν τον εθνικό μονόλογο, «φιλικές» επισκέψεις και παρεμβάσεις σε χώρους που θα στήριζαν το γιορταστικό κλίμα, παραγωγή λόγου που θα αμφισβητούσε στα ίσα την επίσημη ιστορία και θα αποδείκνυε πόσο σαθρά δομημένες είναι οι κυρίαρχες αφηγήσεις κι άλλα πολλά. Ας είναι αυτό το εντυπάκι μία μικρή συνεισφορά σ' αυτό το έργο.

Σε παγκόσμια αποκλειστικότητα, το Boycott '21 θα προβεί σε μία αποκάλυψη που θα συνταράξει τον πολιτικό κόσμο. Εδώ και δύο χρόνια, από τη στιγμή, δηλαδή, που συστάθηκε η επιτροπή «Ελλάδα 2021» με σκοπό να οργανώσει τις εκδηλώσεις για την επέτειο των 200 χρόνων από την επανάσταση του 1821, έχει επιμελώς κρυφτεί ότι στους σχεδιασμούς της εν λόγω επιτροπής δεν

βρίσκονται μόνο οι 1827 εκδηλώσεις σε 46 χώρες του πλανήτη που έχουν γνωστοποιηθεί μέχρι στιγμής (μα καλά, γιατί δεν σταμάτησαν στις 1821 τουλάχιστον να είναι και συμβολικό;), αλλά και μία hollywood-ιανή παραγωγή με θέμα το 1821! Η ελληνική κυβέρνηση, αγνωρίζοντας την πολιτισμική και παιδαγωγική σημασία ταινιών όπως η «Τροία» και οι «300», ανέθεσε σε πασίγνωστο Ελληνοαμερικανό παραγωγό του Hollywood το έργο της δημιουργίας μιας αντίστοιχης ταινίας για το '21 με σκοπό αυτή να προβληθεί στους κινηματογράφους τη φετινή χρονιά. Ξεχωριστή σημασία στο όλο project έπαιξε Έλληνας ιστοριοδίφης-στέλεχος της επιτροπής «Ελλάδα 2021», που στάλθηκε στις Η.Π.Α. έπειτα από αίτηση του Ελληνοαμερικανού παραγωγού με σκοπό να συνεισφέρει με τις γνώσεις του στην παραγωγή της ταινίας, λόγω της ομολογουμένης έλλειψης εντρυφήσεως στο θέμα από την πλευρά του παραγωγού, ο οποίος, παρά την αγάπη του για την πατρίδα, δήλωσε χαρακτηριστικά ότι: «θυμάμαι μόνο ό,τι διδάχτηκα στο σχολείο».

Το Boycott '21 κατάφερε να αποσπάσει τους διαλόγους μεταξύ παραγωγού και ιστοριοδίφη, και τους παρουσιάζει στο αναγνωστικό κοινό χωρίς καμία αλλοίωση, αποκρύπτοντας μόνο τα πραγματικά τους ονόματα (για χάρη συνεννόησης θα χρησιμοποιηθούν τα Μακ και Γιώργος, αντίστοιχα). Λόγω της έκτασης του διαλόγου, η συζήτηση θα παρουσιαστεί σε συνέχειες.

- Στο θέμα μας, Γιώργο. Σε φώναξα εδώ πέρα γιατί δεν θέλω μία ταινία αρπακολλατζίδικη -200 χρόνια είναι αυτά. Αυτό που μ' ενδιαφέρει είναι να δείξουμε αλήθειες, να είναι μια ταινία ιστορικά ακριβής, δεν θα τα παραφουσκώνουμε χάριν της θεαματικότητας και του εντυπωσιασμού.

- Εντάξει Μακ, συμφωνώ με την προσέγγιση σου. Πες μου εσύ πώς το σκέφτεσαι και θα δω εγώ πώς μπορώ να σε βοηθήσω.

- Λοιπόν, για αρχή θέλω μια κεντρική ιστορία που θα τραβήξει αμέσως το κοινό, ένα πρέμις (premise) που λέμε... Μία νίκη των Ελλήνων που να έμεινε στην ιστορία, ας πούμε.

- Σαν την Άλωση της Τριπολιτσάς, δηλαδή;

- Α γεια σου, ακριβώς αυτό! Θέλω να δείξουμε τη γενναιότητα των Ελλήνων, το πώς πολεμούσαν με αυταπάρνηση και ανιδιοτέλεια, και πώς κατάφεραν να υπερισχύσουν της βαρβαρότητας των Τούρκων χωρίς να πέσουν στο επίπεδό τους. Δεν θέλω ν' αφήσουμε τίποτα στο σκοτάδι, μία τέτοια λαμπρή στιγμή θα πρέπει να παρουσιαστεί από κάθε γωνία!

- Ναι, κοίτα... Αν είναι έτσι θα έχουμε κάποια προβλήματα, δεν γίνεται να τα δείξουμε όλα...

- Γιατί όχι; Σκέψου το: ξεκινάμε με πλάνο από ντρόν (drone) που πλησιάζει στην Τριπολιτσά. Δεν θα βάλουμε μακέτα! Έχω ήδη συνεννοηθεί με τον διάσημο Ελληνοαμερικάνο σκηνογρά-

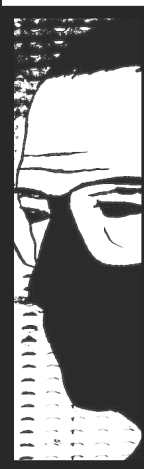
φο Ντην Ταγουλάρη, θα ξαναφτιάξουμε όλη την πόλη τούβλο-τούβλο. Πρέπει ο θεατής να ψαρώσει ήδη από το μάστερ σοτ (master shot), πρέπει να δείξουμε το προντάξιον βάλιου (production value). Θα είναι ένα επικό μονοπλάνο, θα δεις. Στην ουσία έχουμε τους Τούρκους ταμπουρωμένους πίσω από τα τείχη και τους Έλληνες απ' έξω να πολεμάνε με επιμονή νύχτα-μέρα. Στο τέλος, μετά από σκληρές μάχες μπαίνουν στην πόλη και ο υπόδουλος ελληνισμός της Τριπολιτσάς τους υποδέχεται σαν ήρωες, σωστά;

- Δυστυχώς θα πρέπει να κόψουμε κάποια πράγματα τότε... Να, σκέψου απλά ότι μιλάμε για Άλωση της Τριπολιτσάς, όχι απελευθέρωση, έτσι; Ακόμα κι αυτή η λεξιλογική επιλογή έχει τη σημασία της. Δεν υπήρχαν χριστιανοί εκεί μέσα για να απελευθερωθούν -αυτοί ήδη είχαν εγκαταλείψει την πόλη κι είχαν ενωθεί με τους πολιορκητές. Στην ουσία, το ελληνικό ασκέρι μπήκε σε μία πόλη όπου είχε καταφύγει σχεδόν το σύνολο του μουσουλμανικού και εβραϊκού πληθυσμού της Πελοποννήσου. Οι οποίοι, δεν χρειάζεται να το πούμε, φονεύθηκαν μέχρι ενός -άνδρες, γυναίκες, παιδιά, αδιάφορο. Λέγεται ότι οι νεκροί ήταν πάνω από 30.000, αριθμός ασύλληπτος αν το σκεφτείς.

- Μμμ...Εντάξει, ας μην δείξουμε τις σφαγές, ας δείξουμε τις μάχες που προηγήθηκαν!

- Η αλήθεια είναι ότι δεν έγινε και καμιά φοβερή μάχη. Το μοναδικό αξιόλογο ένοπλο σώμα της Τριπολιτσάς ήταν 3.000 Αλβανοί μισθοφόροι που ήδη από νωρίς διαπραγματεύτηκαν με τους Έλληνες και την κοπάνησαν μαζί με τα όπλα και τις περιουσίες τους για την Ήπειρο. Πιο ειλικρινές θα ήταν να δείξουμε σκηνές στις οποίες Μανιάτες στήνουν αυτοσχέδια παζάρια κάτω από τα τείχη και πουλούν στους πολιορκημένους ψωμί και φρούτα.

- Ναι, ε; Έχει ενδιαφέρον αυτό. Θα μπορούσαμε να

εστιάσουμε και σε μια τέτοια ιστορία. Σκέψου το: στο περιθώριο μιας επικής μάχης, βλέπουμε παράλληλα μια μικρή, προσωπική ιστορία ενός βιοπαλαιστή, ένα μελό-δραμα για κάποιον φτωχοδιάβολο που παλεύει να επιβιώσει, την ιστορία ενός αφανούς ήρωα. Ο Εμποράκος μας! Σκεφτόμουν τον Μπραντ Πιτ για έναν τέτοιο ρόλο...

- Δεν νομίζω πως ήταν τόσο φτωχοδιάβολοι. Για την ακρίβεια βγάζανε χοντρά λεφτά από αυτό. Όπως περιουσίες κάνανε και όλοι οι οπλαρχηγοί του '21 (πέρα από έναν και μοναδικό, απ' ό,τι λέγεται) από αυτό το σκηνικό.

- Γιώργο, έχω μπερδευτεί. Τι εννοείς κάνανε περιουσίες; Δεν πολεμούσανε οι ήρωές μας για ένα μεγαλειώδες ιδανικό, την ελευθερία μας;

- Ε, βασικά... όχι. Π.χ. κανένας επιφανής ή πλούσιος Τούρκος δεν πειράχτηκε· αυτοί εξαγόρασαν τις ζωές τους κάνοντας πλούσιους τους Έλληνες οπλαρχηγούς. Είχαν, βλέπεις, και ο πατριωτισμός και η οργή για τα 400 χρόνια σκλαβιάς το δικό τους χρηματικό αντίτιμο. Όχι ότι οι συμφωνίες τηρήθηκαν κατά γράμμα, βέβαια, ε... Π.χ. 1.000 γυναικόπαιδα και 348 άνδρες που είχαν παραδοθεί και μεταφέρονταν σαν αιχμάλωτοι στα Λαγκάδια, σφάχτηκαν κάποιοι καθ' οδόν και οι υπόλοιποι πιο μετά σαν αντίποινα στη σφαγή της Χίου.

- Οχι, οχι! Δεν μπορούμε να δείξουμε κάτι τέτοιο. Ας αφήσουμε την Τριπολιτσά, δεν σώζεται από πουθενά, ας πάμε σε κάτι άλλο. Μήπως να δείξουμε το πώς ένωσε η ιδέα της ελευθερίας τόσες διαφορετικές πόλεις, νησιά και περιοχές; Πώς, δηλαδή, απ' άκρη σ' άκρη, ξεσπώθηκε όλος ο υπόδουλος ελληνισμός σε μία μέρα; Φαντάσου το σαν ένα ρόουντ μούβι (road movie): η ιστορία ενός αγγελιοφόρου που ταξιδεύει από πόλη σε πόλη και διαδίδει την Ιδέα της Επανάστασης. Ένα πορτρέτο του ελληνισμού της εποχής, μια ανθρωπογεωγραφία, ένα γουέστερν (western) κάτω από τον διάσημο Ελληνικό

Ήλιο. Θα χρειαστούμε έναν οσκαρικό διευθυντή φωτογραφίας...

- Μακ, μου βάζεις δύσκολα... Ξέρεις, υπήρξαν περιοχές που έμειναν εντελώς ασυγκίνητες από το κάλεσμα της επανάστασης για πολύ καιρό. Πρέπει να καταλάβεις ότι αυτό που ονομάζεις «Έλληνες» δεν ήταν ένα ενιαίο κοινωνικό σύνολο κι ούτε η ενότητα εναντίον των Οθωμανών και οι θρησκευτικοί και γλωσσικοί δεσμοί που υπήρχαν εξαφάνιζαν κάθε διαφορά. Στην πραγματικότητα μιλάμε για μία κοινωνία διαιρεμένη σε απίστευτο βαθμό. Πάρε, για παράδειγμα, τα νησιά του Αιγαίου που κατοικούνταν από Έλληνες καθολικούς, όπως η Νάξος, η Τήνος και η Σύρος. Η συγκεκριμένη πληθυσμιακή ομάδα, όχι μόνο κράτησε καθαρά αρνητική στάση απέναντι στην επανάσταση, αλλά σε περιπτώσεις βοήθουσε τους ίδιους τους Τούρκους, π.χ. στέλνοντάς τους τρόφιμα στην Εύβοια και την Κρήτη.

- Γιώργο, νόμιζα θα κάναμε κανονική ταινία, όχι ντοκιμαντέρ...

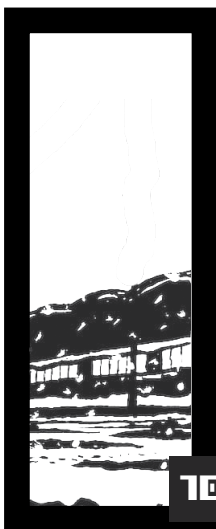
- Προσεξε με... Σκέψου ότι επαναστατημένοι Έλληνες κατέληξαν να αποβιβαστούν στη Σύρο τον Οκτώβρη του 1822 και εκδικητικά κάψανε το λιμάνι της. Παρόμοια στάση κράτησε και η Χίος -δεν είναι τυχαίο ότι κι αυτό το νησί (μαζί με τη Σύρο) ήταν από τα πιο ευνοημένα από πλευράς οθωμανικής διοίκησης, με ελάχιστη τουρκική παρουσία, πλούσιες οικονομικές συναλλαγές και λίγους φόρους. Έτσι, όταν στόλοι από την Ύδρα και τα Ψαρά έφτασαν στο νησί για να τους ξεσπώσουν, οι Χιώτες τους εκλιπαρούσαν να τους αφήσουν στην πсуχία τους. Το ίδιο αρνητικό κλίμα βρήκανε και οι Σαμιώτες ένα χρόνο μετά όταν πήγανε να κάνουν το ίδιο -με αποτέλεσμα να ξεκινήσουν

μόνοι τους τις εκθροπραξίες με τους Τούρκους, κι όταν τελικά αυτοί έστειλαν υπέρτερες δυνάμεις, οι Σαμιώτες την έκαναν με ελαφρά πηδηματάκια αφήνοντας τους Χιώτες στην τύχη τους.

- Αμάν, ρε Γιώργο, κι εγώ σκόπευα να κάνω αρκετά γυρίσματα στα νησιά του Αιγαίου, υπήρχε και ειδικός όρος στο συμβόλαιο της Τζένιφερ Άνιστον, για να δεχθεί να παίξει. Μάλλον πρέπει να δοκιμάσουμε κάτι άλλο...

(συνεχίζεται στο επόμενο)

10

Ψηφίδες σ' ένα αντεθνικό μωσαϊκό

“Μπάσταρδη μνήμη” από τις Μπάσταρδες με Μνήμη (2012)

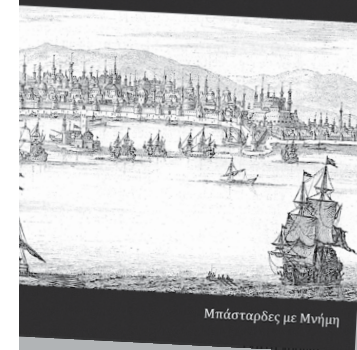
Πριν 9 χρόνια γιορτάζαμε μία διαφορετική επέτειο. Η Θεσσαλονίκη έβαζε τα καλά της για να κλείσει 100 χρόνια ενσωμάτωσης στο ελληνικό κράτος, 100 χρόνια «απελευθέρωσης». Μια «απελευθέρωση» που, μεταξύ άλλων, σήμαινε την εξαφάνιση οποιουδήποτε δεν χώραγε στα μέτρα και τα σταθμά ενός νεοσύστατου έθνους-κράτους που έψαχνε την ομοιογένεια σε πρόσφατα κατεκτημένα εδάφη γεμάτα μπάσταρδους πληθυσμούς. Εβραίοι, μουσουλμάνοι, σλαβόφωνοι, μιναρέδες κι εργατικές φτωχογειτονιές θα πενούσαν τα επόμενα χρόνια από τη φωτιά και το σίδηρο ώστε να αναδυθεί μία πόλη «καθαρή» από ενοχλητικές πολυεθνικές μνήμες κι έτοιμη να υποδεχτεί το όνειρο της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Αυτήν την ιστορία, αυτές τις μνήμες επιχειρήσαν ν' ανασυνθέσουν οι Μπάσταρδες με Μνήμη το 2012. Όχι φетиχοποιώντας νοσταλγίες για ένα παρελθόν που πέρασε και πάει, αλλά χρησιμοποιώντας την αντι-μνήμη ως ένα εργαλείο όξυνσης των κοινωνικών αντιστάσεων στο σήμερα. Το βιβλίο (που εξαντλήθηκε και επανεκδόθηκε από την Ομάδα Βιβλιοθήκης της Φάμπρικα Υφανέτ το 2019) ανασύρει τους εθνικούς ανταγωνισμούς των αρχών του 20^{ου} αιώνα στην περιοχή της Μακεδονίας, ακολουθεί την πολεοδομική εξέλιξη της Θεσσαλονίκης μέσα από πυρκαγιές, εκτοπίσεις και υποδοχές προσφύγων, αναλύει την κοινωνική σύνθεση ενός ανυπότακτου προλεταριάτου που για χρόνια αντιστεκόταν στη βία κράτους και παρακράτους, περιγράφει την έμφυλη συνθήκη χιλιάδων γυναικών διαφορετικής ηλικίας, θρησκείας ή κοινωνικής θέσης και τον τρόπο με τον οποίο αυτή διαρρήχθηκε μέσα από τις πρώτες φεμινιστικές οργανώσεις, μα πάνω απ' όλα βλέπει τα παραπάνω, όχι ως πληροφορίες σκονισμένων βιβλίων που αφορούν ένα εξειδικευμένο αναγνωστικό κοινό, αλλά ως απαραίτητα εφόδια στην πάλη ενάντια σε κράτος, κεφάλαιο κι εθνικισμό σήμερα.

Απαραίτητο συμπλήρωμα; Η εμβληματική, μεγέθους 70x100, αφίσα που «σκανδάλισε» το πατριωτικό ακροατήριο της πόλης με το περιεχόμενό της (στο επόμενο δισέλιδο):

Μπάσταρδη Μνήμη

Θεσσαλονίκη 1912-2012
εκατό χρόνια
ελλάδας, πατριαρχίας, καπιταλισμού
είναι αρκετά

Μπάσταρδες με Μνήμη

11

Διωγμοί βούλγαρων και μουσουλμάνων το 1910-1922/γκρέμισμα μιναρέδων/ κλίψιμο των λαβυρινθωειδών πρόσφορων για εξέγερσεις γειτονιών με την πυρκαγιά του 1917/ στρατόπεδα συγκεντρώσεως προσφύγων στην Καλαμάρα το 1922/ πονκρόμ στην εβραϊκή συνοικία Κάιμαελ το 1931/ χεφέδες και παρακρατικοί 3Ε του μεσοπολέμου/ κυνηγητό και εξορίες κομμουνιστών και αρχιεπισκόπων/ ιδιώνυμο Βενιζέλου το 1929/ αδιαφορία και συναρπασμός για την εξόντωση 45.000 εβραίων κατοίκων της πόλης/ τάγματα ασφαλείας τη δεκαετία του '40/δολοφονία Λαμπράκη το 1963/ χούντρα και αντιπαροχή/

Αρρενωπότερες Γάλη-Γιαννάκη-Ζαγοράκη και των άλλων παιδιών/ εμετικά φασιστοσυλλαγήτρια για το Μακεδονικό στις αρχές του '90/ ληστρική εκμετάλλευση Βαλκανίων/ σεξιστικά σκηνάδικα-ελληνοδίκια-λαοδίκια/επισφάλεια και ανεργία/ μαύρη εργασία/ εκμετάλλευση μεταναστών-στρώων/ trafficking/ Βισαμίοι και κακοποίηση γυναικών/ φρατεροδουτολογία/ μικρομίτσοι, αρχοντοχωριάτες, εθνοκοσμοφρονότες και θρησκοθήματα χαιβάνια των Παπαγεωργίουλου-Ψωμίδη-Ανθίμου/ δολοφονία Τόνου Ονούα το 2007/ κυριοποίηση και ψευτογκλαμουριά/ ματοσκουκουριά και χουλγκανισμός/ εμπροφυματοποίηση της ιστορίας από Μπουτάρηδες/ γκρέμισμα καστορόληκτων και gentrification συγγρού με βαδλωρίτου/ εθελοντές και ΜΚΟ που εκτός από τις τίτλους και τις αφίσες τώρα σας φταίνε και οι μετανάστες...πίσω σας φάγαμε.

Η πολυεθνική Φεντερασιόν, οι αναρχοσοσιαλιστές της ΒΜΡΟ που οργάνωσαν την εξέγερση του Ιλντεν ενάντια στην οθωμανική αυτοκρατορία και τον ελληνοικό και βουλγάρικο εθνικισμό, οι αναρχικοί Βρακάρηδες των αρχών του 20ου αιώνα, η αρχαιομαρξίστρια Ορασιόλη Λεβή που πρόδωσε την μεγαλοαστική καταγωγή της, τα κόκκινα σχολεία του μεσοπολέμου, οι εξέγερμένοι και οι εξέγερμένοι του Μάη του '36, ο μπαρμπα-Γιάννης Ταϊτάκος, οι λαμπράκηδες και η γενιά του '70, η άγρια νεολαία της προέξου κορονηλά, του ντορέ και της ναυαρίνου του '80 και του '90, οι καταληφτές των 00's, οι εξέγερμένοι και οι εξέγερμένες του 2008 και οι ανδρόθυμες αυτοοργανωμένες συνελεύσεις γειτονιών οπλίζουν τη μνήμη και τις δράσεις μας για την ανεργία και τον κομμουνισμό, ενάντια στο τρίπτυχο των συστημάτων εξουσίας: φύλο, φυλή και τάξη.

Θεσσαλονίκη

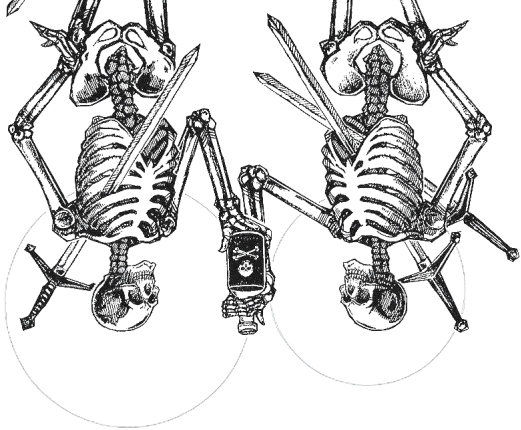
1912-2012

Εκατό χρόνια

ελλάδας, πατριαρχίας, καπιταλισμού

είναι αρκετά

Μπάσταρδες με Μνήμη

Οι διεθνείς παρουσίες μιας παρέλασης

Το αρχικό σχέδιο της κυβέρνησης προέβλεπε μία μεγαλο-

πρεπή στρατιωτική παρέλαση την 25η Μαρτίου [...] με προσκεκλημένους τον Ρώσο Πρόεδρο Βλαντιμίρ Πούτιν, τον Γάλλο Πρόεδρο Εμμανουέλ Μακρόν και τον διάδοχο του Βρετανικού Θρόνου, Πρίγκηπα Κάρολο, ώστε να σηματοδοτηθεί με αυτόν τον τρόπο η συμμετοχή των τριών χωρών που έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην υποστήριξη του αγώνα των Ελλήνων για εθνική ανεξαρτησία- και βέβαια στην πραγματικότητα των χωρών που ήθελαν τη διάλυση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και το ξαναμοίρασμα της επιρροής στην Ανατολική Μεσόγειο¹.

Το φιλόδοξο σχέδιο του Κυριάκου Μητσοτάκη να αναβιώσει τη Ναυμαχία του Ναυαρίνου τελικά έπεσε στο κενό -το ελληνικό επιτελείο έφαγε ένα τέτοιο πανηγυρικό άκυρο από τη Μόσχα που το ανάγκασε να ανασκευάσει σε στυλ «ήταν προσωπική η πρόσκληση και όχι επίσημη, μπλα μπλα». Αλλά εμείς απορούμε: εάν σκοπός του ελληνικού κράτους ήταν να οργανώσει μια λαμπρή παρέλαση με υψηλούς προσκεκλημένους, ηγέτες χωρών που συνέβαλαν στην απελευθέρωση και όχι μόνο², γιατί δεν πήρε πρόσκληση ο πρωθυπουργός της Αλβανίας Έντι Ράμα;

Είναι γνωστό ότι από στρατιωτικής άποψης η επανάσταση του 1821 βρισκόταν το καλοκαίρι του 1827 στο ναδίρ της -ουσιαστικά είχε ηττηθεί (κι ας λένε ό,τι θέλουν όσοι έχουν σχηματίσει μια εικόνα λίγων χιλιάδων επαναστατημένων που ξεσηκώθηκαν, πολέμησαν σαν μια γροθιά;) και με τις δικές τους δυνάμεις αποκλειστικά κατάφεραν να νικήσουν μία αυτοκρατορία). Αν δεν μεσολαβούσε η Ναυμαχία του

1 "Το μέρδεμα με την παρέλαση της 25ης Μαρτίου", news247.gr, 01/02/2021.
2 "Αρνηση Πούτιν στην πρόσκληση για την παρέλαση της 25ης Μαρτίου", libre.gr, 29/01/2021.

Ναυαρίνου, ο ρωσοτουρκικός Πόλεμος του 1828-1829, η στροφή της αγγλικής πολιτικής υπέρ της Ελλάδας και ένας κάποιος Νικολά Μαιζόν που καθάρισε την Πελοπόννησο από τα αιγυπτιακά στρατεύματα του Ιμπράημ, μάλλον η ένδοξη επανάσταση θα είχε σβήσει μέσα στις συνεχόμενες εμφύλιες συρράξεις των επαναστατημένων Ελλήνων που είχαν σαν βασικό κίνητρο δράσης ή αδράνειας τις οικονομικές τους απολαβές. Οπότε το βρίσκουμε αρκετά λογικό η Ελλάδα να θέλει να τιμήσει τις τρεις Μεγάλες Δυνάμεις που χωρίς αυτές ποιος ξέρει τι γλώσσα θα μιλάγαμε εμείς σήμερα.

Αλλά ούτε ένας, τόσοσ δα, φόρος τιμής προς όλους αυτούς που πήραν μέρος στην επανάσταση (ορισμένοι, μάλιστα, και σαν αρχηγοί της) και μιλούσαν αλβανικά; Δεν θα μνημονεύσουμε τον Μιαούλη, την Μπουμπουλίνα, τον Μπότσαρη και τον Τζαβέλλα, την οικογένεια Κουντουριώτη της Ύδρας και Μπόταση των Σπετσών; Να καθεί στη λήθη το σχέδιο του Κολοκοτρώνη που το 1809 ήθελε να φτιάξει δίγλωσσο (ελληνικά-αλβανικά) και δίθρησκο (χριστιανοί-μουσουλμάνοι) ελληνο-αλβανικό βασίλειο στην Πελοπόννησο (που στη σημαία του θα είχε τον σταυρό και την ημισέλινο μαζί, τόσο μπροστά!), με τη συνδρομή του Αλβανού αδελφοποιτού του, Αλή Φαρμάκη, και γαλλικών στρατευμάτων από τα Επτάνησα (περιττό να σας πούμε ότι τελικά στράβωσε το σχέδιο); Γιατί, δηλαδή, να μην οργανωθεί μία special περιοδεία-κρουαζιέρα στα νησιά του Αργοσαρωνικού με τη συμμετοχή των κρατικών αξιωματούχων του αλβανικού κράτους, με σκοπό να τιμήσουν κι αυτοί τους τόπους που κατοικούνταν σχεδόν αποκλειστικά από αλβανόφωνες κοινότητες ήδη από τον 13^ο αιώνα; Εναλλακτικά, η περιοδεία θα μπορούσε να συμπεριλάβει τα Άνω Λιόσια, τη Μαλακάσα και τα Σπάτα της Αττικής -τοπωνύμια που μέχρι σήμερα διασώζουν μερικά από τα πιο ιστορικά ονόματα αλβανικών οικογενειών που εγκαταστάθηκαν εκεί. Ή μήπως να μαζέψουμε όσους Λιόσπδες, Λιάπηδες, Μαζαράκηδες και Μαλακάσπδες έχουν ξεμείνει να τους ρωτήσουμε από που κρατάει η σκούφια τους;

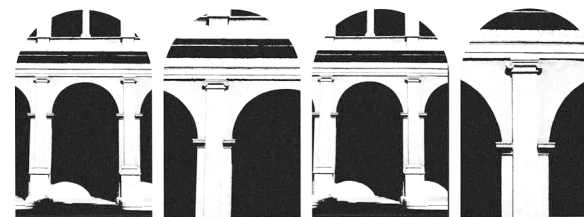
Σε περίπτωση, βέβαια, άρνησης του Αλβανού πρωθυπουργού, ο Κυριάκος Μητσοτάκης έχει κι άλλες επιλογές στη φαρέτρα του. Δεν θα ήταν άστοχο,

για παράδειγμα, να ζητήσει την παρουσία Σέρβων, Βούλγαρων ή Ρουμάνων επισήμων -και οι τρεις συνέδραμαν εξίσου στην επανάσταση του '21 είτε μέσα από τη Φιλική Εταιρεία (το πραγματικό όνομα του επιφανούς στελέχους της Φιλικής, Αθανάσιου Βογορίδη, ήταν Νάτσκο Μπογκόρωφ), είτε συμμετέχοντας στην αποτυχημένη επανάσταση στη Μολδοβλαχία, είτε σε ένοπλα σώματα στον ελλαδικό χώρο (μετρήστε πόσοι στρατιωτικοί διοικητές είχαν το επίθετο «Βούλγαρης» και κερδίστε πλούσια δώρα).

Γνωρίζουμε, βέβαια, τη γνωστή επωδό: «σημασία δεν έχει η γλώσσα, σημασία δεν έχει το αίμα, σημασία έχει το τι δήλωναν και τι ένιωθαν». Και θα συμφωνήσουμε ότι όντως ένα κομμάτι όλων αυτών που αναφέραμε παραπάνω (π.χ. Σουλιώτες, αλβανόφωνοι της Ύδρας, της Ρούμελης κλπ.) αντιλαμβάνονταν τους εαυτούς τους ως Έλληνες, ανεξάρτητα από τη γλώσσα που μιλούσαν ή τις ιδιαίτερες πολιτιστικές παραδόσεις τους. Αλλά πώς γίνεται αυτή η καραμέλα να ισχύει μόνο για τους ήρωες του '21, ενώ όταν αναφερόμαστε στο παρόν έχουμε πήξει στα «Έλληνας γεννιέσαι, δεν γίνεσαι» και «δεν θα γίνεις Έλληνας ποτέ, Αλβανέ, Αλβανέ»; Τελικά και οι εθνικές αφηγήσεις έχουν δυο μέτρα και δυο σταθμά;

**Τελικά και οι εθνικές αφηγήσεις
έχουν δυο μέτρα και δυο σταθμά;**

ΝΑ ΒΟΗΠΟΤΟΥΜΕ ΤΟ '21

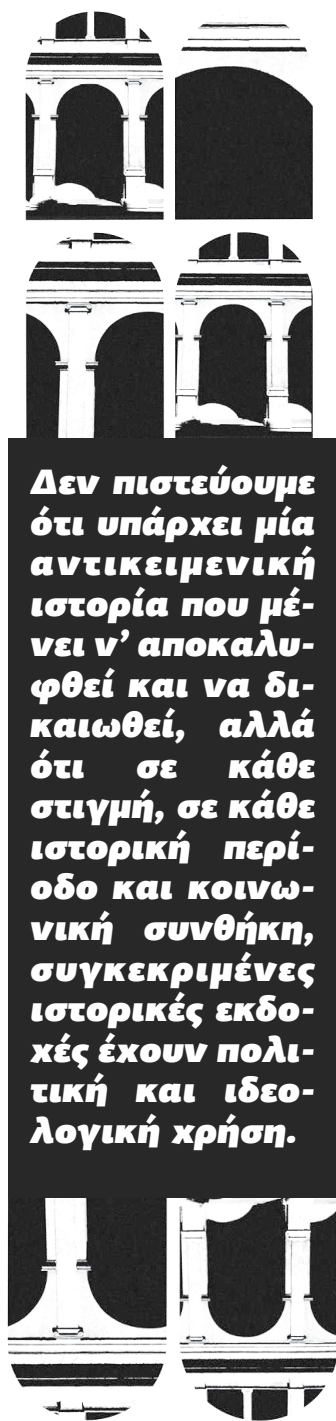
29 Μαΐου 1453-25 Μαρτίου 1821. Τα περιβόητα 400 χρόνια σκλαβιάς. Πώς τα έχουμε αντιληφθεί, άραγε, μέσα από τις συνεχείς προσπάθειες δα-

σκάλων, γονιών, ταινιών κι εφημερίδων να μας εμφυσήσουν το πατριωτικό συναίσθημα; 400 σκοτεινά χρόνια (έπειτα από το φως της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας), στα οποία οι Έλληνες ήτανε σκλάβοι, αναγκάζονταν ν' απαρνηθούν τη χριστιανική τους πίστη, δεν τους επιτρεπόταν να διδάξουν και να διδαχθούν τη γλώσσα τους, σχολεία και εκκλησίες απαγορεύονταν να λειτουργήσουν, τα ελληνόπουλα γίνονταν με τη βία γενίτσαροι και συνολικά ο ελληνικός πολιτισμός γύρισε πολλά-πολλά χρόνια πίσω, χάνοντας το τρένο της Αναγέννησης ή του Διαφωτισμού -σ' αντίθεση με ό,τι συνέβαινε στην υπόλοιπη Ευρώπη. Και ξαφνικά; Ξαφνικά αυτός ο ηρωϊκός λαός απλά ξεσπκώθηκε, ένα μοναδικό φαινόμενο στην ιστορία της οικουμένης, μόνος και αβοήθητος ενάντια σε μία παντοδύναμη αυτοκρατορία. Αλλά αυτά που του λείπανε σε υλικά εφόδια, του περίσσευαν σε θάρρος, ανιδιοτέλεια και ηθικές αξίες, κι έτσι πολεμώντας σιγά-σιγά κατάφερε ν' αποτινάξει τον ζυγό και να

κατακτήσει την πολυπόθητη ελευθερία.

Ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα όλα τα παραπάνω; Τι σημαίνει «σκλάβος» με την κυριολεκτική έννοια της λέξης, δηλαδή αυτός που τοποθετείται στη βάση του δουλοκτητικού τρόπου παραγωγής, και πόσο ανταποκρίνεται αυτός ο χαρακτηρισμός για έναν άνθρωπο που συμμετέχει σ' ένα οικονομικό σύστημα το οποίο του δίνει το δικαίωμα να κατέχει κάποια μέσα παραγωγής, να ανελίσσεται κοινωνικά σε κάποιες περιπτώσεις και να αποκτά περιουσία, να φορολογείται κανονικά (αν και βαριά) και να θεωρείται και τυπικά υπήκοος του σουλτάνου; Κατά πόσο υπήρξαν *μαζικοί, εξαναγκαστικοί εξισλαμισμοί* και πώς μιλάμε για *απαγορευμένες θρησκείες*, όταν ολόκληρος ο ορθόδοξος χριστιανικός πληθυσμός αναγνωριζόταν ως το *ρουμ μιλιέτ* («έθνος των Ρωμαίων») και υπαγόταν στην άμεση δικαιοδοσία του Πατριαρχείου της Κων/πολης; Πώς τα Γιάννενα γίνανε «πρώτα στ' άρματα, στα γρόσια και τα γράμματα», εάν τα σχολεία απαγορεύονταν; Μπορούμε να φανταστούμε την πιθανότητα το παιδομάζωμα να μην αντιμετωπιζόταν αποκλειστικά ως μια βίαιη απόσπαση των παιδιών από τους γονείς τους, αλλά και ως μία διαδικασία ανέλιξης μέσα στον οθωμανικό κρατικό μηχανισμό που υποσχόταν ένα πολύ καλύτερο μέλλον για το παιδί κάποιου από το να παραμείνει φτωχός αγρότης; Και το περίφημο «σκοτάδι» του ελληνικού πολιτισμού ήρθε με τους Οθωμανούς, ή αρκετά χρόνια νωρίτερα, όταν το ανατολικό μέρος της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας τσάκιζε οτιδήποτε αντέβαινε στα ορθόδοξα χριστιανικά ήθη, συντηρώντας θρησκοκληψίες και δεισιδαιμονίες;

Όσον αφορά την επανάσταση του '21, ήταν αυτή κάτι τόσο πρωτόγνωρο και μοναδικό στην ιστορία της ανθρωπότητας ή ακριβώς ίδιες εξεγέρσεις/επαναστάσεις είχαμε σχεδόν στο σύνολο του βαλκανικού χώρου από τον 19^ο αιώνα και μετά; Οι Έλληνες επαναστάτες διακα-

Δεν πιστεύουμε ότι υπάρχει μία αντικειμενική ιστορία που μένει ν' αποκαλυφθεί και να δικαιωθεί, αλλά ότι σε κάθε στιγμή, σε κάθε ιστορική περίοδο και κοινωνική συνθήκη, συγκεκριμένες ιστορικές εκδοχές έχουν πολιτική και ιδεολογική χρήση.

τέχονταν όντως από τόσο υψηλά ιδανικά όσο νομίζουμε ή η αγωνιστική τους διάθεση εξαρτιόταν από οικονομικά, τοπικά και προσωπικά συμφέροντα; Τέλος, η επανάσταση νίκησε ή λίγο πριν την ολοκληρωτική ήττα της οι Μεγάλες Δυνάμεις της εποχής αποφάσισαν ότι ένα μικρό προτεκτοράτο στην ανατολική Μεσόγειο τους ήταν απαραίτητο και έδρασαν αναλόγως;

Δεν είμαστε ιστορικοί ερευνητές, κι ούτε αυτό το έντυπο έχει σαν σκοπό να υποδείξει την «αλήθεια» έναντι του «ψεύδους». Όποιος περιμένει ν' αποκαλύψουμε «κρυμμένα μυστικά» ή να παρουσιάσουμε «ατράνταχτες αποδείξεις» για να πείσουμε για το ορθό των θέσεων μας, ατύχησε: είμαστε πολιτικά υποκείμενα και ως τέτοια θέλουμε να παίρνουμε συγκεκριμένη θέση στον κόσμο που ζούμε, ο τρόπος με τον οποίο ερμηνεύουμε την πραγματικότητα (και, ακολούθως, το παρελθόν και την ιστορία) θέλουμε να οδηγήσει κάπου. Δεν πιστεύουμε ότι υπάρχει μία αντικειμενική ιστορία που μένει ν' αποκαλυφθεί και να δικαιωθεί, αλλά ότι σε κάθε στιγμή, σε κάθε ιστορική περίοδο και κοινωνική συνθήκη, συγκεκριμένες ιστορικές εκδοχές έχουν πολιτική και ιδεολογική χρήση. Ακόμα και τα ιστορικά έγγραφα, οι ιστορικές πηγές, δεν είναι ουδέτερες. Είναι το αποτέλεσμα μιας λίγο-πολύ συνειδητής κατανόησης της ιστορίας και της κοινωνίας που τα παρήγαγε, αλλά και των εποχών που αυτά διέσχισαν στην πορεία. Έτσι, αυτό το έντυπο δεν αποτελεί το προϊόν κάποιας εξειδίκευσης· είναι, απλά, άλλο ένα κομμάτι στον αγώνα μας ενάντια στην εθνική ιδεολογία και τα παράγωγά της σήμερα, άλλος ένας τρόπος να εκφράσουμε την εναντίωσή μας στο «γιορτινό» κλίμα που θα στηθεί με αφορμή την επέτειο του '21. Μέσα από το Boycott '21 θέλουμε να επεξεργαστούμε το παρελθόν και τη μνήμη με κινηματικούς όρους ώστε να αντιπαλέψουμε την ισοπέδωσή τους που σαν στόχο έχει την εκ νέου κατασκευή και το σερβίρισμά τους σαν καλογουαλισμένα παραμύθια, έτοιμα να εκπληρώσουν εθνικές φαντασιώσεις. Να αμφι-

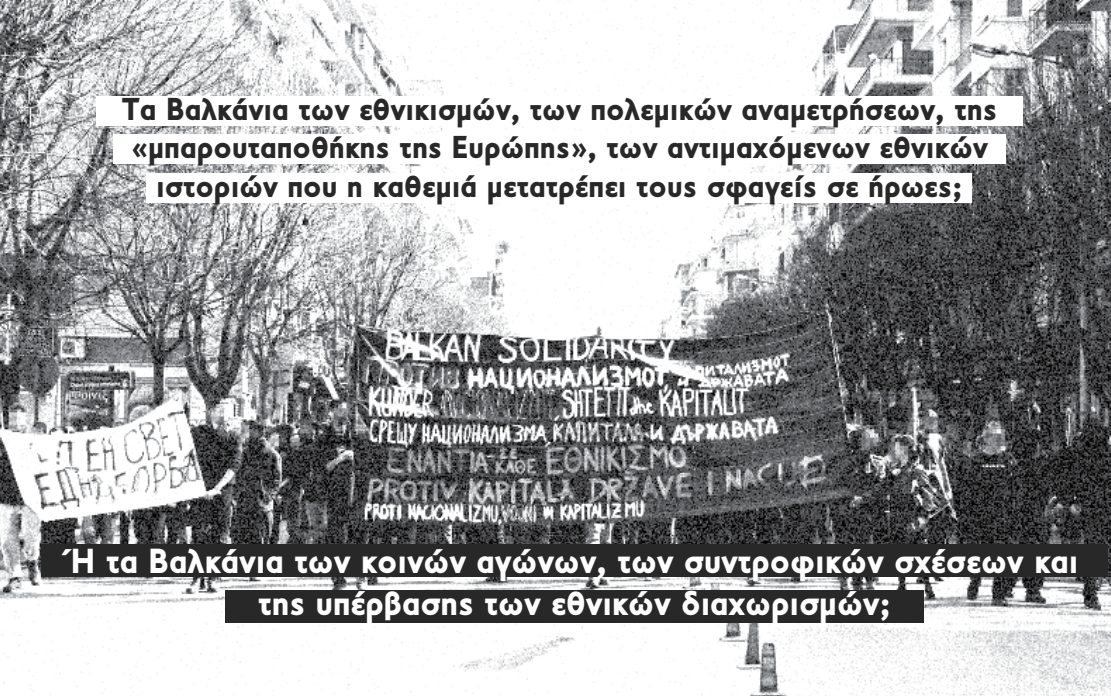
σβητήσουμε αυτές τις τόσο βολικές εξιστορήσεις ονομάτων, χρονολογιών και τοπωνυμίων που αποκλείουν ό,τι δεν εξυπηρετεί τη σφυρηλάτηση της εθνικής συνείδησης και κρύβουν ό,τι δεν ταιριάζει στη διατήρηση της εθνικής συνοχής. Να δείξουμε ότι αυτή η αφήγηση δεν είναι ανιστορική επειδή είναι εσφαλμένη, αλλά επειδή, όπως ο μύθος, εξαφανίζει τον χρόνο: Λεωνίδα, Περικλής, Μεγαλέξανδρος, Κων/νος Παλαιολόγος και Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, όλοι οι προπάτορες στην ίδια σειρά. Αγιά-Σοφιά και Παρθενώνας, δίπλα-δίπλα. Και όλοι οι Έλληνες, όπου κι αν κατοικούν, να μεταφέρονται νοερά και να παρακολουθούν το μνημόσυνο: η πεμπτουσία της «φαντασιακής κοινότητας». Εμείς ας παραμείνουμε στην απ' έξω!

Για να φτιαχτεί αυτό το τεύχος χρησιμοποιήθηκε υλικό από τα παρακάτω βιβλία, περιοδικά, άρθρα και sites. Μην σας φαίνεται περίεργο που ανατρέχουμε ακόμα και σε βιβλία της επίσημης ή και εθνικιστικής ιστοριογραφίας. Τα διαβάζουμε κι αυτά, απλά με το ένα αυτί μας ανοικτό για να ακούμε τον ήχο του τροχίσματος των μαχαιριών...

- Καραμπελιάς, Γ. (2011), *Η ανολοκλήρωτη επανάσταση του Ρήγα Βελεστινλή*, Εναλλακτικές Εκδόσεις
- Κορδάτος, Γ. (2005), *Η κοινωνική σημασία της ελληνικής επαναστάσεως του 1821*, εκδόσεις Μάτι
- Μαζάουερ, Μ. (2001), *Τα Βαλκάνια*, εκδόσεις Πατάκη
- Mazower, M. (2006), *Θεσσαλονίκη-πόλη των φαντασμάτων: Χριστιανοί, μουσουλμάνοι και Εβραίοι 1430-1950*, Αλεξάνδρεια
- Μπλιός, Γ. (2000), *Ο ελληνικός κοινωνικός σχηματισμός: Από τον επεκτατισμό στην καπιταλιστική ανάπτυξη*, εκδόσεις Κριτική
- Μπλιός, Γ., *Εξουσία, έθνος, εθνικισμός* (άρθρο)
- Μπάσταρδες με Μνήμη (2012), *Μπάσταρδη μνήμη: Θεσσαλονίκη 1912-2012-εκατό χρόνια Ελλάδα, πατριρχίας, καπιταλισμού είναι αρκετά*
- Παναγόπουλος, Θ. (2009), *Τα φιλά γραμμάτια της ιστορίας: Άγνωστες σελίδες γύρω από την επανάσταση του '21, γεγονότα που αποσιώπησε, απέκρυψε και παραποίησε η επίσημη ιστορία*, εκδόσεις Ενάλιος
- Ραφαηλίδης, Β. (2010), *Ιστορία (κωμικοτραγική) του νεοελληνικού κράτους 1830-1974*, Εκδόσεις του Εικοστού Πρώτου
- Ραφαηλίδης, Β. (2010), *Οι λαοί των Βαλκανίων*, Εκδόσεις του Εικοστού Πρώτου
- Σακελλαρόπουλος, Ν. (2014), *Οι μύθοι και το παραμύθι: μια περιήγηση στις θρησκευτικές κι ιστορικές παραμυθίες των*
- Ελλήνων και τους θλιβερούς πρωταγωνιστές που τιμάμε ως ήρωες, εκδόσεις ΚΨΜ
- Συλλογικό (2010), *Back to the (boot) roots: Επιλεγμένα θέματα απ' τον ιμπεριαλιστικό 19ο αιώνα του ελληνικού κράτους*, Αντισχολεύο
- Φάμπρικα Υφανέτ (2019), *Θρέφοντας εθνικισμούς: Μακεδονικό ζήτημα, συγκυρία και ένας κινηματικός απολογισμός*
- Brewer, D. (2019), *Η φλόγα της ελευθερίας 1821-1833*, εκδόσεις Πατάκη
- Brewer, D. (2017), *Ελλάδα 1453-1821-Οι άγνωστοι αιώνας*, εκδόσεις Πατάκη
- Clayer, N. (2009), *Οι απαρχές του αλβανικού εθνικισμού*, εκδόσεις Ισνάφι
- Dakin D. (2010), *Ο αγώνας των Ελλήνων για την ανεξαρτησία 1821-1833*, Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης
- Hobsbawm, E.J. (1994), *Έθνη και εθνικισμός από το 1780 μέχρι σήμερα: πρόγραμμα, μύθος, πραγματικότητα*, εκδόσεις Καρδαμίτσα
- Περιοδικό *Τα Αιρετικά*
- Περιοδικό *Θέσεις*
- Περιοδικό *Σορολοπ*
- antiethnikistiki1821.wordpress.com/

Τα Βαλκάνια των εθνικισμών, των πολεμικών αναμετρήσεων, της «μπαρουταποθήκης της Ευρώπης», των αντιμαχόμενων εθνικών ιστοριών που η καθημέρα μετατρέπει τους σφαγείς σε ήρωες;

Ή τα Βαλκάνια των κοινών αγώνων, των συντροφικών σχέσεων και της υπέρβασης των εθνικών διαχωρισμών;

Θεσσαλονίκη, 10/03/2018, Παμβαλκανική πορεία αλληλεγγύης.

Αυτά τα πολύγλωσσα πανό, αυτά τα χιλιόμετρα που διανύονται και τα συνθήματα σε άγνωστες γλώσσες που ταράζουν την κανονικότητα της μίας γλώσσας, της μίας θρησκείας και της μίας ιστορίας, μοιάζουν με συγκρούσεις σε απύθμενα σημεία πρεμίας, τροχιές σε απάτητες περιοχές, ένας τεράστιος ρυθμικός κτύπος και μια αιώνια παραφωνία και μετατόπιση μεταξύ όλων των ρυθμών. Μοιάζει λες και υπάρχει ένα δοχείο καμωμένο από τα ανθεκτικά υλικά των διατάξεων, των ιερών συμβόλων και των ιστορικών παραδόσεων, *κι εμείς είμαστε η φούσκα που κοκλάζει.*

Πατριαρχική Ακαδημία της Κωνσταντινούπολης (η Μεγάλη του Γένους Σχολή)

Ευαγγελική Σχολή της Σμύρνης

Σχολή των Ιωαννίνων (άνοιξε το 1674)

Αϊβαλί, Πάτμος, Χίος, Αθήνα, Ζαγορά, Δημητσάνα (πόλεις με ελληνικές ακαδημίες κατά την οθωμανική περίοδο)

«Τρία χρόνια πέρασαν, και δεν έχουν έρθει καθόλου χρήματα στο σχολείο μας. Θέλω να φύγω.»

(επιστολή Γιαννιώτη δασκάλου, τέλος του 17^{ου} αιώνα)

Μέτσοβο, Τρίκαλα, Αμπελάκια, Μοσχόπολη, Κοζάνη, Τύρναβος, Λάρισα, Άνδρος, Σάμος, Μυτιλήνη, Ύδρα, Πάρος, Νάξος, Καστοριά, Ιθάκη, Μεσολόγγι

(πόλεις με ελληνικά σχολεία κατά την οθωμανική περίοδο)

Ευγένιος Βούλγαρης, Νικηφόρος Θεοτόκης, Αθανάσιος Ψαλίδας, Κων/νος Κούμας (δάσκαλοι που δίδαξαν σε σχολεία των Ιωαννίνων)

«Δεν υπάρχει σήμερα ελληνική κοινότητα σχετικά ευκατάστατη [...] που να μη συντηρεί ένα σχολείο όπου τα παιδιά διδάσκονται αρχαία ελληνικά, και σε πολλές περιπτώσεις και τους άλλους βασικούς κλάδους της ευγενούς εκπαίδευσης»

(Ουίλιαμ Λικ, Άγγλος περιηγητής, 1814)

«Η Υψηλή Πύλη είτε γιατί αδιαφορεί, είτε γιατί εφαρμόζει μία συγκεκριμένη πολιτική, δεν αντιμετωπίζει εχθρικά την αναγέννηση των ελληνικών γραμμάτων. Οι πραγματικοί εχθροί αυτής της παλιγγενεσίας βρίσκονται ανάμεσα μας»

(Νεόφυτος Βάμβας)

**ΚΙ ΕΜΕΙΣ
ΑΚΟΜΑ
ΜΙΛΑΜΕ
ΓΙΑ ΚΡΥΦΑ ΣΧΟΛΕΙΑ;
ΓΙΑ ΚΡΥΦΑ ΣΧΟΛΕΙΑ;**

**Και τώρα, παιδιά, θα ποζάρουμε
καλά για τον ζωγράφο, γιατί μέσα
από αυτόν πίνακα θα γεννηθεί ένας
ολόκληρος μύθος!**

